

Соціал-демократичні відповіді на радикальні зміни у світі

БЕРЛІН, 20.01.2023

Зміст

Стислий виклад	1
1. Світ в епоху радикальних змін	2
Сильні центри в багатополлярному світі	2
2. Основи соціал-демократичної зовнішньої політики	4
Визначення власних сил	5
Економічна стійкість.....	5
Посилення багатосторонності.....	6
Сильна та чітка політика розвитку	6
Виступ у ролі лідера	7
3. Європа як притягальний центр	8
Впевненість Європи у своїй геополітиці	8
Сильний партнер в НАТО.....	8
Спільна робота задля більшого соціального захисту	9
Стітка економічна, інноваційна та промислова політика	10
На чолі боротьби з кліматичною кризою	11
Зміцнення демократії та верховенства права	11
Серйозне ставлення до інтересів безпеки Східної та Центральної Європи	12
Просування реформ ЄС, процесів розширення та політики сусідства	12
4. Розбудова стратегічного партнерства	14
Зміцнення трансатлантичних відносин	14
Переоцінка відносин з Китаєм	15
Організація безпеки в Європі на випередження Росії	16
Глобальний Південь як рівноправний партнер	16
За багатосторонність без подвійних стандартів	16
Діалог навіть зі складними партнерами	17
Спільні відповіді на глобальні виклики	17
Сильна Організація Об'єднаних Націй для дієздатної світової спільноти	18
5. Заключне слово	20

СТИСЛИЙ ВИКЛАД

Ми живемо у світі, що зазнає радикальних змін. Часи одно- чи біполярного порядку минули. Нові центри сили змагаються за інтерпретаційний суверенітет, вплив і співпрацю. Поряд зі США та Китаєм, а також Європою, на участь у формуванні майбутнього світового порядку претендують все більше держав Глобального Півдня. Цей розвиток окреслювався впродовж багатьох років. Хоча контури нового світового порядку все ще формуються, очевидно, що ми перебуваємо на початку багатополлярної епохи.

Агресивна війна Росії проти України є наразі найбільш брутальним порушенням основних принципів міжнародного порядку, який із зусиллям був встановлений після Другої світової війни. Принаймні зараз нам, європейкам та європейцям, стає зрозуміло, що потрясіння нас не минають. Настав час переосмислити власну роль у світі і взяти на себе більше відповідальності за те, що є основою нашого достатку, свободи й миру: заснований на правилах міжнародний порядок. Німеччина відіграє в цьому центральну роль.

По-перше, переорієнтовуючи соціал-демократичну міжнародну політику, ми даємо відповіді на радикальні зміни у світі. При цьому ми можемо спиратися на успішну історію соціал-демократичної політики задля мирного, справедливого та сталого світу. Водночас, зміна епох показує нам, що ми не завжди правильно оцінювали події останніх років. Далекоглядна зовнішня політика вимагає стратегічного мислення та дій. Власна сила є основною передумовою для життя в достатку громадян та громадян Європи, свободи та миру. Для цього потрібно більше інвестицій в економічну стійкість і стабільність, в багатосторонні інституції, в наші військові можливості та соціальну згуртованість.

По-друге: сильна Європа є для соціал-демократії найважливішим політичним завданням на найближчі роки. Допомогти сформувати світовий порядок відповідно до своїх цінностей та інтересів Європа може лише як суверенний притягальний центр. Європа повинна взяти на себе роль геополітичного гравця і більше інвестувати у власну безпеку. Сильна Європа є рушієм нового інноваційного та економічного порядку денного, який виводить нас на передові рубежі технологічного і соціального прогресу та боротьби з кліматичною кризою, закладаючи фундамент для майбутнього процвітання. Це вимагає політичних та інституційних реформ і більшої європейської інтеграції.

По-третє, у світі, що переживає радикальні зміни, Європа повинна набагато більше інвестувати у стратегічні партнерства з країнами, які близькі нам з огляду на суспільно-політичне життя. Водночас, глобальні кризи занадто складні для демократій, щоб вирішувати їх самотужки. В боротьбі з кліматичною кризою, пандеміями, голодом чи за нерозповсюдження ядерної зброї нам потрібно більше багатосторонності, більше спільних інституцій та більше міжнародної співпраці. Це основа для підтримання заснованого на правилах міжнародного порядку.

В епоху радикальних змін з'являються великі можливості для формування майбутнього. Через свій розмір Німеччина несе особливу відповідальність. Як соціал-демократи, ми хочемо, щоб Німеччина взяла на себе керівництво задля сильної Європи, миру, свободи та заснованого на правилах міжнародного порядку.

1. СВІТ В ЕПОХУ РАДИКАЛЬНИХ ЗМІН

Світ переживає потрясіння: кліматична криза, війна в Європі з її глобальними наслідками, посилення авторитарних режимів, занепад багатосторонності, наслідки пандемії та зростання нерівності в економічно нестабільні часи. Ми живемо в розпал великих глобальних криз, які вимагають тісної співпраці між державами та суспільствами, але яку стає дедалі важче здійснювати в умовах війни, популізму, поляризації та неліберальних течій.

Для нас очевидно, що глобальні виклики не можна вирішити, працюючи один проти одного, а тільки працюючи разом. Нам потрібно більше співпраці, більше багатосторонності, більше спільних інституцій та угод. Це основи миру, безпеки, процвітання, стабільності та більшої справедливості - як у нас, так і в усьому світі.

Для того, щоб досягти цих цілей, ми повинні спочатку визнати для наших дій нові рамкові умови. Тільки тоді ми зможемо дати правильні відповіді і досягти прогресу. Це вимагає ясності щодо власної ролі, принципів і можливостей для дій (Розділ 2). Наша найважливіша мета - сильна, суверенна Європа, яка є привабливою партнеркою для вирішення глобальних проблем і дає можливість своїм громадянкам та громадянам жити в достатку, безпеці та в умовах миру (Розділ 3). Сильна Європа, яка не підносить себе морально над іншими, а визначає зі своїми партнерами спільні інтереси, створює і зміцнює з цією метою структури співпраці, може стати у світі, що зазнає радикальних змін, якорем стабільності та надійності (Розділ 4).

Сильні центри в багатополлярному світі

У той час як баланс сил на міжнародному рівні змінюється, порядок, що ґрунтується на правилах, зазнає все більше тиску: все більше держав намагаються поставити право сильнішого над силою закону. Агресивна війна Росії проти України, яка порушує міжнародне право, є віхою - переломним моментом - для безпеки та мирного порядку в Європі. Однак війна та її ведення є, загалом, також випробуванням для міжнародної спільноти та функціонування заснованого на правилах міжнародного порядку.

Наш світ характеризується багатополярним порядком: незважаючи на зростаюче суперництво між США та Китаєм, часи одно- чи біполярного порядку минули. Різні держави та регіони конкурують у політичній, економічній та військовій сферах за міжнародний вплив. Зокрема, держави Глобального Півдня небезпідставно претендують на участь у формуванні міжнародного порядку. Вони формують центри влади, які здійснюють вплив у різний спосіб, створюючи зв'язки, взаємозв'язки та співпрацю.

Тому наш світовий порядок стає більш гнучким і динамічним. Переговори між державами стають ще більш важливими, але так само важливими є стійкі та довірливі відносини. Для Європи, яка побудована на співпраці, це великий шанс. Водночас, ці зміни приносять нові невизначеності, на які ми будемо реагувати стратегією стійкості.

Достаток, безпека і мир у світі ґрунтуються на багатосторонніх інституціях та успішному встановленні заснованого на правилах порядку. В наших найбільших інтересах - підтримувати і зміцнювати цей порядок. Події останніх років показують, що наші зусилля не завжди були успішними.

Ми несемо велику відповідальність за свою участь у творенні нового. Німеччина та Європа мають для цього величезні можливості. Багато держав світу покладають на нас великі сподівання і бачать у нас партнера для забезпечення миру, безпеки та процвітання. Час узяти на себе більше відповідальності та проявити лідерство для досягнення цих цілей.

2. ОСНОВИ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

Як найстаріша демократична партія Німеччини, СДПН дотримується традиції ефективної міжнародної політики, що йде в ногу з часом, і віддана забезпеченню та зміцненню миру. Ця заява була реалізована, наприклад, у соціал-демократичній політиці щодо Сходу та розрядки.

Завдяки успішній тріаді дипломатії та співпраці, чіткого визнання прав людини та міжнародного права, а також розвитку власної військової сили, Віллі Брандт, а згодом Гельмут Шмідт, сформували зовнішню політику Німеччини під час холодної війни. Віллі Брандт, зокрема, розумів, як розвивати тісні партнерські відносини також і з країнами Глобального Півдня, і залучати їх до формування міжнародного порядку. Ця стратегічна далекоглядність у напружені часи проклала шлях до побудови європейського мирного порядку через переговори щодо Заключного акту НБСЕ (1975), Угоду про роззброєння, зокрема Договір про ліквідацію ракет середньої та малої дальності (1987) з тодішнім Радянським Союзом та Паризьку хартію (1990). У такий спосіб вони заклали важливий фундамент для об'єднання Німеччини, а також для розширення Європейського Союзу на схід. Цей мирний порядок формував Європу впродовж багатьох десятиліть.

Останніми роками ми приділяли занадто мало уваги або неправильно оцінювали зміни як у нашому безпосередньому оточенні, так і за його межами. Саме тому ми визнаємо нові реалії світу, що переживає радикальні зміни, аналізуємо їх, переглядаємо наші відповіді та розвиваємо їх далі.

Безпека і мир нероздільні, але мир - це більше, ніж безпека. Тріада зовнішньої політики, політики розвитку та оборонної політики була і залишається наріжним каменем соціал-демократичної міжнародної політики. З моменту заснування нашої партії 160 років тому ми боремося з соціальними, економічними та екологічними причинами конфліктів, як всередині суспільства, так і в глобальному масштабі. Феміністична зовнішня політика, політика безпеки та розвитку є для цього важливим підґрунтям. Міжнародна культурна та освітня політика є важливою складовою соціал-демократичної зовнішньої політики, яка, зокрема, сприяє також тісній співпраці з громадянським суспільством, з урахуванням перспектив маргіналізованих груп.

Порушивши міжнародне право, Росія напала на Україну, і похитнула мирний порядок в Європі та уявну визначеність нашої попередньої зовнішньої політики, політики безпеки та розвитку. Федеральний уряд під керівництвом канцлера Олафа Шольца рішуче відреагував на цю агресивну війну проти України, і таким чином започаткував «зміну епох» в німецькій зовнішній політиці, політиці розвитку та оборонній політиці. Сьогодні Німеччина є одним із провідних прихильників України - у військовій, політичній, економічній, фінансовій та громадянській сферах - і продовжуватиме тісно стояти пліч-о-пліч з українцями в майбутньому. Уряд Німеччини відступив від давнього принципу не постачати зброю в зони бойових дій. Європейський Союз також демонструє велику єдність і запровадив комплексні пакети санкцій. Крім того, щоб зміцнювати багатосторонній та заснований на правилах порядок навіть у часи кризи, канцлер Олаф Шольц прагне розширювати стратегічне партнерство та визначати спільні інтереси з провідними неєвропейськими державами, приміром, в рамках «Великої сімки», «Великої двадцятки» та Організації Об'єднаних Націй.

Визначення власних сил

Власні сили є основною передумовою миру та відданості порядку, що ґрунтуються на правилах. Сюди відносяться сильні інституції, стійка та приваблива економіка і суспільство. Це базові передумови для успішної дипломатії, ефективної кліматичної політики, захисту прав людини та мирних ініціатив.

Однак наші власні сили визначаються також військовими можливостями для надійного захисту принципу непорушності кордонів. Ядерне роззброєння та інші ініціативи з роззброєння залишаються нашою довгостроковою метою. Крім того, важливо мати міцні партнерські відносини з країнами Глобального Півдня, поза рамками класичного західного альянсу. Ці альянси є основою для успішного ведення переговорів щодо міжнародних угод та досягнення домовленостей, а також зміцнення багатосторонніх інституцій для їхньої реалізації.

Переломний момент, спричинений російським вторгненням в Україну, чітко показав, наскільки важливим є сильний, суверенний і об'єднаний Європейський Союз для дієздатності Європи. Він підкреслює цінність трансатлантичного альянсу і, водночас, необхідність зробити Європу більш самодостатньою. Він демонструє важливість стратегічного партнерства з країнами Азії, Африки та Латинської Америки. І він показує, що необхідно зробити європейську економіку більш стійкою, зменшити односторонню залежність та диверсифікувати партнерства.

Далекоглядна і стратегічна зовнішня та безпекова політика передбачає мислення сценаріями. Ми повинні завчасно розпізнавати тенденції і відповідно визначати можливі варіанти дій. Цей підхід ми хочемо закріпити структурно.

Окрім дипломатії та цілеспрямованої політики розвитку, ефективна мирна політика включає в себе також військовий потенціал наших альянсів з безпеки та оборони. Бундесвер робить істотний внесок у зміцнення можливостей ЄС і НАТО. Він повинен бути оснащений так, щоб в любу мить могли повноцінно виконувати свої завдання. Завдяки спеціальному фонду обсягом 100 мільярдів євро ми надаємо кошти для виконання цього завдання і подальшої модернізації наших збройних сил. Це також продиктовано повагою до праці наших солдаток та солдатів, які повинні мати необхідний матеріал для виконання своїх завдань. Таким чином, ми спільно несемо нашу відповідальність за нашу парламентську армію.

Що є чітким сигналом нашим союзникам. Ми беремо на себе більше відповідальності за реалізацію наших спільних інтересів згідно з заснованим на цінностях мирним порядком. Це передбачає керівництво на рівні очей, також і у військових питаннях. Досягнувши 2% ВВП, спільною розбудовою ефективних сил і засобів, ми даємо зрозуміти, що наші союзники можуть покладатися на Німеччину.

Економічна стійкість

Пандемія та наслідки російського вторгнення в Україну показали, наскільки вразливим є наш глобалізований економічний порядок. Наслідки нестабільного міжнародного порядку відчують на собі всі громадянки та громадяни у своєму повсякденному житті: інфляція, «вузькі місця» в ланцюзі постачання, зупинка виробництва, а отже, небезпека рецесії та втрати робочих місць. Нам потрібна стратегія стійкості в Німеччині та Європі з метою мінімізації геополітичних ризиків, зменшення залежностей та підвищення стійкості нашої торговельної та промислової політики.

Водночас, ми, соціал-демократки та соціал-демократи, будемо стежити за тим, щоб необхідна диверсифікація не стала приводом для ізоляції, тарифних бар'єрів і протекціонізму. Ми не хочемо деглобалізації.

Соціально-екологічна трансформація набула на зламі епох нової актуальності. Вона має екологічний та економічний вимір, але принаймні з початком цієї війни, також і політико-безпековий вимір. Адже інвестиції в трансформацію німецької та європейської економіки і суспільства - приміром, у нашу систему охорони здоров'я і освіти або громадську інфраструктуру - це інвестиції в нашу незалежність, а отже, інвестиції в нашу безпеку. Ми хочемо просувати кліматичні інновації в Європі і в такий спосіб встановлювати світові стандарти. Так ми зміцнюватимемо позицію Європи та «Made in Europe», як еталон високих технологій, сталого розвитку, інновацій та найвищої якості.

Посилення багатосторонності

Більш ніж половина населення світу живе в недемократичних державах. По всьому світу ми спостерігаємо зростання авторитарних режимів і процеси соціальної фрагментації. Обидві тенденції мають серйозні наслідки для міжнародного співробітництва: міжнародне співробітництво, що ґрунтується на праві, тобто багатостороння політика, стає дедалі складнішим.

Ми з усіх сил будемо протидіяти намаганням розділити співдружність держав на антагоністичні блоки. Адже глобальні виклики можна подолати лише разом та у співпраці з іншими державами, борючись, скажімо, з бідністю у світі, з кліматичною кризою, запобігаючи розповсюдженню ядерної зброї та запроваджуючи заходи в рамках ініціатив з роззброєння.

Для цього Німеччина та Європа повинні визначити зі своїми партнерами спільні інтереси та розпочати конкретну співпрацю, яка принесе користь усім сторонам. Соціал-демократія дотримується мети заснованого на правилах міжнародного порядку, і виступає за реформування міжнародних інституцій, зокрема Організації Об'єднаних Націй, щоб вони краще представляли розмаїття світової спільноти та підвищували її дієздатність.

Окрім глобальних інституцій, ми також покладаємося на інноваційні формати співпраці, як от Кліматичний клуб чи ініціативу федерального канцлера Олафа Шольца щодо глобального мінімального податку, щоб рішуче просуватися вперед з країнами, які цього бажають. Для захисту заснованого на правилах порядку та організації розвитку особлива відповідальність покладається на «Велику сімку» та «Велику двадцятку».

Сильна та чітка політика розвитку

Підхід, коли політика безпеки, зовнішня політика та політика розвитку взаємопов'язані, є найбільш стійким способом запобігання конфліктам. Співпраця з метою розвитку має особливо важливе стратегічне значення, оскільки вона створює довіру та буде довгострокові партнерські відносини. Тому ми хочемо збільшити витрати на співпрацю в галузі розвитку відповідно до зростання витрат на безпеку і оборону.

Одним із напрямків соціал-демократичної політики розвитку залишається боротьба з голодом та бідністю. Нерівність у поєднанні з голодом та бідністю є основними рушійними силами насильницьких конфліктів. Політика розвитку сприяє створенню економічних, соціальних та суспільних перспектив і, таким чином, зменшенню нерівності. Створення та розширення систем соціального забезпечення ми розглядаємо, як важливий компонент запобігання збільшенню соціального розриву та зменшення існуючої нерівності.

Соціальне забезпечення створює безпеку в кризових ситуаціях і, водночас, їм запобігає. Сталий економічний розвиток має йти пліч-о-пліч з ефективною роботою в усьому світі, справедливою оплатою праці та дотриманням прав людини, соціальних та екологічних стандартів. Головним орієнтиром у цьому питанні є порядок денний ООН на період до 2030 року.

Ми будемо ще наполегливіше домагатися зменшення структурної нерівності, наприклад, шляхом більш цілеспрямованого сприяння розвитку жінок, місцевої та регіональної інфраструктури, ринків та інституцій. Для нас важливо, щоб феміністична зовнішня політика та політика розвитку брала до уваги всіх членів суспільства і наполягала на подоланні патріархальних і постколоніальних структур влади. Це робить суспільства більш справедливими та стійкими. Ми керуємося трикомпонентним підходом: реалізація прав, доступ до ресурсів та забезпечення представництва.

Більше того, спільна боротьба з кліматичною кризою є екзистенційним завданням для світової спільноти. Найбідніші держави часто страждають найбільше і є найменш підготовленими. Соціал-демократична політика створює перспективу сталого розвитку, яка поєднує в собі достаток, адаптацію до зміни клімату та пом'якшення її наслідків.

Німеччина є однією з провідних країн-донорів у сфері політики розвитку, сприяння миру, запобігання кризам та гуманітарної допомоги в усьому світі. Тому вона одночасно несе відповідальність за ліквідацію неокolonіальних та неоліберальних структур співпраці з метою розвитку. Це зобов'язання має бути виконане стратегічно більш помітно, а Німеччина і Європа повинні позиціонуватися як провідна миротворча сила.

Виступ у ролі лідера

За останні десятиліття Німеччина заслужила високий рівень довіри. З цією довірою асоціюється й очікування. Німеччина все частіше займає центральне місце в багатьох зовнішньополітичних дебатах. Для багатьох держав світу ми є важливим партнером. І саме тому вони очікують, що Німеччина проявить більше ініціативи та візьме на себе провідну роль на міжнародному рівні.

Німеччина, більше, ніж будь-яка інша країна, виграє від заснованого на правилах міжнародного порядку і глобалізованого та взаємопов'язаного світу. Тому Німеччина може взяти на себе керівну роль у відстоюванні цих принципів. Що включає, однак, також роботу над тим, щоб зробити глобалізацію більш справедливою, стійкою та соціальною.

І Німеччина виграє від сильної Європи. Лише сильна Європа може відстоювати наші цінності та інтереси на глобальному рівні - поодиноці ми занадто малі, щоб впливати. Тому в наших власних інтересах взяти на себе провідну роль у зміцненні Європи як притягального центру.

Лідерство не означає, що Німеччина ігнорує інших, а те, що федеральний уряд приймає голоси і точки зору, робить їх сильними і виступає з ініціативами, спрямованими на досягнення наших спільних цілей. Кооперативний стиль лідерства - це сучасний стиль лідерства і відповідь на радикальні зміни у світі.

3. ЄВРОПА ЯК ПРИТЯГАЛЬНИЙ ЦЕНТР

Суверенна Європа є найважливішою політичною відповіддю на зміну епох. Глобальні кризи вимагають глобальних рішень, які ми зможемо переконливо просувати лише тоді, коли Європа виступить єдиним фронтом. Основою єдності ЄС є тверда відданість спільним цінностям, соціальна згуртованість його громадян та громадян та обіцянка засновників ЄС забезпечити тривалий мир і благополуччя в Європі.

Під час пандемії коронавірусу ЄС, створивши найбільший фонд відновлення у своїй історії, продемонстрував, що у вирішальній ситуації країни-члени тримаються разом. Напад Росії на наш мирний порядок і наші спільні європейські цінності дав Європі новий поштовх і історично зміцнив єдність Європи і НАТО: через найжорсткіший пакет санкцій в історії ЄС, безпрецедентну підтримку України і майбутній вступ до НАТО Швеції та Фінляндії. Приєднання Данії до Спільної політики безпеки й оборони ЄС також є прикладом такого розвитку.

Ми хочемо використати цей поштовх, щоб ЄС з новими силами впорався з викликами нової епохи. Центральну роль в розвитку суверенного ЄС на 61-му році після підписання Єлисейського договору відіграє німецько-французьке партнерство. Промова президента Еммануеля Макрона в Сорбонському університеті та промова канцлера Олафа Шольца в Карловому університеті стали важливими імпульсами для поглиблення європейської інтеграції - тепер за цим мають слідувати конкретні політичні проєкти. Німеччина та Франція спільно несуть за це особливу відповідальність.

Впевненість Європи у своїй геополітиці

Європа повинна бути в багатополлярному світі якорем заснованої на цінностях політики інтересів, і рішуче виступати за мир, свободу, права людини та захист заснованого на правилах порядку.

У дедалі більш розрізненому світі ми хочемо, щоб Європа, як притягальний центр, була центральним політичним та економічним партнером для інших держав та регіонів.

Міць і притягальна сила Європейського Союзу ґрунтуються на поєднанні миру, демократії, індивідуальної свободи, суспільного процвітання і соціальної участі з усвідомленням відповідальності за екологічний прогрес. Ця історія успіху вселяє надію: велика кількість країн прагне до членства в Союзі. Європейський Союз вже зараз є найпривабливішим союзом держав у світі. Ми будемо послідовно йти шляхом до розширеного і поглибленого ЄС.

Ми хочемо, щоб Європа відігравала провідну роль у запобіганні міжнародним кризам, у просуванні миру й демократії, а також у захисті прав людини. Через спільну організацію нашої співпраці з метою розвитку та гуманітарну допомогу в Європі ми хочемо втілити це прагнення в життя.

Сильний партнер у НАТО

Держави-члени Європейського Союзу в договорах ЄС взяли на себе зобов'язання щодо взаємної допомоги. Ця обіцянка була підкріплена останніми роками через різні ініціативи та програми. Однак у світлі російської агресивної війни ми бачимо, що між бажаною та дійсною обороноздатністю ЄС все ще існує велика прірва. США і НАТО все

ще залишаються гарантами європейської безпеки - прикладом є адміністрація Байдена. Але особливо перебування на посаді президента Дональда Трампа дало нам зрозуміти, що Європа повинна ставати більш суверенною і більше інвестувати у власну безпеку.

Зміна епох має стати каталізатором спільної європейської політики безпеки і оборони. Ми працюватимемо над тим, щоб забезпечити більш широке використання співпраці між країнами-членами ЄС з метою зміцнення європейської складової в НАТО і розширення військового потенціалу та можливостей ЄС.

Важливо, щоб Європейський Союз подолав неефективну і недієву роздробленість у своїй оборонній політиці. 27 країн, які мають власні системи закупівель, володіють безліччю різних систем озброєнь, забезпечують замовленнями власні концерни з виробництва зброї і ведуть з ними переговори про зброю майбутнього - це вже давно застаріло. Ми усвідомлено хочемо виступати за спільні європейські зусилля у сфері оборони та розширення співпраці у сфері виробництва і закупівель. Це зміцнює безпеку і суверенітет Європи. Ініціатива федерального уряду щодо створення європейської системи протиповітряної і протиракетної оборони є дороговказом у майбутнє.

Європа повинна бути спроможною захистити себе від нападів традиційними засобами - зокрема також і гібридного характеру, нижче порогу збройного нападу - і проявляти можливості стримування. Для цього нам потрібна краща взаємодія в Європі: на додаток до спільних закупівель, нам потрібні також загальні мінімальні стандарти контролю за експортом озброєнь, скоординовані витрати на оборону, сили швидкого реагування і справжня штаб-квартира ЄС для чіткої структури управління.

Водночас, ми просуватимемо в загальноєвропейському контексті заходи з покращення інфраструктури, військової мобільності та заходи в кіберпросторі. З політичної точки зору, наші вимоги повинні координуватися і реалізовуватися через незалежну Раду міністрів оборони ЄС. Більша самостійність вимагає більшої спроможності діяти. Основоположними для цього є рішення більшості у зовнішній політиці та міністр закордонних справ ЄС з далекосяжними повноваженнями.

Спільна робота задля більшого соціального захисту

Справедливо розподілений добробут і сильна соціальна згуртованість формують основу привабливості геополітично мислячої Європи як партнера для інших країн та регіонів. Необхідно розширити соціальну складову ЄС. Кожна людина в Європі повинна мати можливість жити за рахунок власної праці. Це те, за що бореться соціал-демократія. Для цього дуже важливими є справедливі освітні можливості, мінімальна заробітна плата та системи соціального забезпечення по всій Європі.

У часи високої інфляції та тривалої економічної невизначеності ми продовжуємо покладатися на фіскальну свободу всередині ЄС. У боротьбі з пандемією ми побачили, яку роль може відігравати у стабілізації економіки далекоглядна фіскальна політика. Здатність держави діяти під час кризи залишається важливою й надалі. Фонд економічного відновлення «NextGenerationEU» надав поштовх для сталого інвестування в майбутньому. Ми прагнемо, щоб приклад, поданий Фондом відновлення та загартованою кризою європейською солідарністю переріс у довготривалий інтеграційний прогрес. Дієздатний ЄС потребує достатнього фінансування. Саме тому ми хочемо запровадити для ЄС справжні власні кошти, які стануть у майбутньому основою для фінансування бюджету ЄС.

Крім того, Пакт стабільності та зростання потребує подальшого розвитку - з метою створення умов для майбутніх інвестицій у кліматичну трансформацію наших економік

та діджиталізацію, закріплення реалістичних правил скорочення боргів та покращення зрозумілості та прозорості Пакту. З метою сприяння інвестиціям та забезпечення конкурентоспроможного фінансування європейських підприємств ми будемо посилювати політичний тиск для подальшого поглиблення Союзу ринків капіталу, завершувати створення Банківського союзу з відповідним наглядом та створювати функціонуючий європейський ринок капіталу.

Стійка економічна, інноваційна та промислова політика

Наша економічна, торговельна та промислова політика є основою сильного, привабливого Європейського Союзу. Велика сила Європи полягає переважно в її інституційній прозорості, політичній стабільності та нашій засновані на правилах системі. Щоб бути готовими до майбутньої міжнародної конкуренції, ми покладаємося на стратегічну промислову та економічну політику, спрямовану на сталу та цифрову трансформацію.

Останні кризи чітко показали, що ми не можемо так сильно, як раніше, розраховувати на зовнішню торгівлю багатьма стратегічними товарами - чи то медичними масками, чи комп'ютерними чіпами та напівпровідниками, чи автомобільними акумуляторами, медичними продуктами і приладами, чи то енергоносіями, чи кібербезпекою та космонавтикою. Європа вже відстала у ключових технологіях і занадто пізно усвідомила свою залежність від кількох постачальників.

Якщо ми забезпечимо в Європі робочі місця та добробут за допомогою активної промислової політики, то ми зможемо вижити у світі з різними центрами сили. Активна промислова та інноваційна політика є передумовою успішної соціально-екологічної трансформації та розвитку технологій майбутнього. Це посилює стійкість нашої національної економіки.

Для нас це означає, що ми хочемо змінити співвідношення між захистом і відкритістю для торгівлі та інвестицій, щоб зменшити односторонню залежність та економічну вразливість. Ми хочемо зберегти і зміцнити замкнуті ланцюги постачання в Європі, від інновацій через реальні лабораторії, аж до великомасштабного промислового виробництва. Водночас, ми виступаємо за вільну, справедливу та засновану на правилах світову торгівлю. Центральне завдання промислової та економічної політики полягає не лише в забезпеченні інвестиційних вливань у майбутні технології, але й в інвестиційному гарантуванні їхнього широкого комерційного та соціального застосування.

Для економічної безпеки нам потрібне безперебійне постачання критично важливої сировини. Без рідкісних земель або літію сьогодні неможливо виробляти чіпи та батареї. Це означає, що нам потрібно диверсифікувати не лише імпорт. Тому ми виступаємо за сировинну стратегію Німеччини та Європи, яка забезпечить розширення циркулярної економіки, створить економічні стимули для власного виробництва сировини в Європі та зміцнить партнерства з багатими на ресурси країнами у всьому світі.

При цьому ми покладаємося через європейський закон про ланцюги постачання на дотримання прав людини, соціальних та екологічних стандартів.

Не можна допустити, щоб авторитарні держави отримали контроль над нашою критичною інфраструктурою. Тому ми будемо працювати над тим, щоб Європа захистила свої критичні інфраструктури. Передумовою для цього є цілісний аналіз, який перетікає в стратегію стійкості. Нам потрібне зрештою загальноєвропейське визначення того, що вважається критичною інфраструктурою, і де слід перевіряти участь капіталу та доступ до ринку неєвропейських компаній.

На чолі боротьби з кліматичною кризою

Наша мета в Європі - досягти кліматичної нейтральності до 2050 року - набула ще більшої актуальності внаслідок війни Путіна. Закупівля викопних енергоносіїв в авторитарних держав не може забезпечити стабільне енергопостачання в Німеччині та Європі. Лише масове та швидке розширення використання відновлюваних джерел енергії та відповідних потужностей для їхнього зберігання гарантуватиме нашу енергетичну безпеку в середньостроковій та довгостроковій перспективі.

Європейське об'єднання вугілля та сталі для спільного управління та контролю над виробництвом вугілля та сталі призвело до заснування ЄС. Через 70 років нам потрібен спільний перехід до відновлюваних джерел енергії та зеленого водню як основи нової європейської економічної моделі. Така трансформація відкриває величезні можливості: якщо ми розробимо технології майбутнього тут, в Європі, і введемо їх на ринок, то ми станемо світовим переможцем у сфері клімату та інновацій.

Європейський зелений курс є центральним проєктом для забезпечення трансформаційного зростання, досягнення технологічного лідерства та перетворення на міжнародну модель. Цю стратегію потрібно впроваджувати набагато швидше. Для цього необхідний сильніший взаємозв'язок європейських енергетичних ринків та європейської мережевої інфраструктури («Енергетичний союз»). Потрібно, зокрема, більше спільних європейських інноваційних проєктів. Тут демократичний регіон Балтійського моря має значний потенціал. Співпраця у сфері інженерного захисту навколишнього середовища між Німеччиною, Польщею, країнами Балтії та Скандинавії сприяє там динамічному розвитку в напрямку європейської енергетичної безпеки та незалежності. З точки зору політики безпеки, регіон Балтійського моря так само набув величезного значення з огляду на загрозу з боку Росії та запланований вступ Швеції і Фінляндії до НАТО.

Соціально-екологічна трансформація - це пробний камінь, який покаже, чи вдасться Європі утвердитися в якості притягального центру світу. Ми будемо наполегливо рухатися вперед і таким чином підтвердимо претензію Європи на те, щоб стати першим кліматично нейтральним континентом. Ми повинні показати, що захист клімату і добробут можуть йти пліч-о-пліч. Якщо це вдасться, інші країни візьмуть приклад і підуть цим шляхом. Для цього необхідно поглибити співпрацю з іншими регіонами та країнами, щоб розвивати та розбудовувати ринки кліматично нейтральних та зелених технологій. Ця масштабна промислова трансформація забезпечить хороші робочі місця в усьому світі, передусім у Європі, на багато років вперед.

Зміцнення демократії та верховенства права

Гібридні атаки, наприклад, з боку Росії, кидають виклик європейській демократії. Водночас, фундаментальні принципи верховенства права і свободи знаходяться під загрозою також і в країнах-членах ЄС. Лише самодостатній, стійкий Європейський Союз може протистояти цим загрозам. Основою єдності європейок та європейців має бути їхня згуртованість у різноманітності, а також спільне розуміння демократії та верховенства права.

Завдяки поштовху, який надає нам епоха змін, можна зміцнити європейський фундамент цінностей. Інструменти, створені для цього, мають тепер довести свою ефективність: держави-члени, які систематично порушують фундаментальні цінності, повинні бути позбавлені права голосу на європейському рівні, а виділення європейських коштів має бути пов'язане з дотриманням принципів верховенства права

та демократії. Ми хочемо продовжити «гострити» інструменти для підтримки верховенства права, щоб не дозволити деяким державам розтоптати фундаментальні цінності Європейського Союзу. Тому посилення Європейського суду з прав людини Ради Європи щодо послідовного виконання рішень у державах-членах також відіграє важливу роль.

Серйозне ставлення до інтересів безпеки Східної та Центральної Європи

У 20-му столітті значна частина Центральної та Східної Європи стала ареною великих страждань і злочинів проти людяності з боку тоталітаризму та імперіалізму, що походили, насамперед, з Німеччини та Росії. Тому ми тим більше вдячні за внесок народів Центральної та Східної Європи у відновлення миру і свободи в усій Європі. Без мирних революцій у Польщі та Угорщині не було б об'єднання Німеччини. Сьогодні нас пов'язує не лише довга спільна історія, але й глибокі соціальні, культурні, політичні та економічні зв'язки.

Наша безпека і наш добробут тісно пов'язані з добробутом держав Центральної та Східної Європи. Ревізіоністська та імперіалістична Росія вважає значну частину Східної Європи своєю сферою впливу. Путін ніколи не визнавав територіальну цілісність і політичний суверенітет багатьох східноєвропейських держав. До вторгнення в Україну ми не приділяли цьому достатньо уваги. Водночас, суспільства Центральної та Східної Європи відчувають зростаючу агресію та загрози з боку експансіоністської Росії вже два десятиліття поспіль. Тому ми значно активізуємо координацію питань безпекової політики з нашими партнерами з Центральної та Східної Європи, особливо всередині ЄС та НАТО, і будемо серйозно ставитися до їхніх оцінок безпекової ситуації.

Як найбільша та економічно найсильніша країна-член ЄС, Німеччина має особливе завдання у переформулюванні східноєвропейської політики. Тому разом з нашими партнерами, але особливо з країнами-членами ЄС з Центральної та Східної Європи, ми будемо розробляти спільну європейську східну політику ЄС, яка б враховувала інтереси безпеки та можливості розвитку всіх держав, що наражаються на загрозу з боку експансіоністської Росії. Німеччина несе відповідальність за відновлення втраченої довіри.

Просування реформ ЄС, процесів розширення та політики сусідства

У конфлікті з путінською Росією ЄС заново відкрив для себе один зі своїх найуспішніших інструментів: політику розширення. Вона була рушійною силою миру, демократії, верховенства права та процвітання в Європі. Тепер завдання полягає в тому, щоб послідовно продовжити цю історію успіху у Східній Європі та на Західних Балканах. Повернення війни в Європу показало нам, що стабілізація та інтеграція наших східних і південно-східних сусідів також, і перш за все, в наших інтересах.

Після багатьох років затримки ми хочемо дуже швидко прийняти держави Західних Балкан всередину нашої спільноти. Щодо нашої майбутньої східноєвропейської політики, нам потрібно якнайшвидше створити передумови для прийняття України, Молдови і, в перспективі, Грузії та забезпечити процес їхнього вступу до ЄС. Копенгагенські критерії залишаються при цьому основною передумовою.

ЄС повинен стати набагато більш дієздатним і більш суверенним, щоб бути готовим до вступу нових членів. Інституційні реформи ЄС - це не побічне шоу, а необхідна передумова для того, щоб ЄС був дієздатним і готовим до прийняття нових членів. Санкції проти Росії показують, що ЄС може діяти рішуче і швидко.

Щоб забезпечити стійку здатність ЄС діяти у зовнішній політиці, ми хочемо відійти від принципу однаковості в структурах прийняття рішень. Це зробить ЄС більш ефективним, швидким до дій та більш демократичним. Якщо ми прагнемо суверенної Європи, то рішення, прийняті більшістю голосів, є здобутком, а не втратою суверенітету.

Передовсім через її розмір та економічну потужність наші європейські партнери очікують від Німеччини, що вона виконає свої зобов'язання і візьме на себе роль лідера. Для нас лідерство означає залучення наших партнерів. Ми хочемо давати імпульси та орієнтири, але, водночас, ми покладаємося на посередництво та збалансування інтересів.

Разом ми маємо зараз і найближчими роками найкращі шанси, щоб допомогти сформуванню 21 століття в нашому власному розумінні і в розумінні Європи. З цією метою ми хочемо стратегічно розширити спроможність Європейського Союзу діяти і підвищити його привабливість як глобального партнера.

4. РОЗБУДОВА СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА

Європа, як притягальний центр, може зробити вирішальний внесок у пошук глобальних відповідей на глобальні виклики. Найкращим фундаментом для цього є міжнародний порядок, заснований на правилах. Тому в стратегічних інтересах Європи - зосередитись на функціонуючих багатосторонніх інституціях та міжнародних угодах. Для цього Європа повинна мислити і діяти більш геополітично, а також визначити чіткі орієнтири у відносинах з іншими центрами сили.

Водночас, важливо стабільно розвивати відносини з державами та регіонами, що розвиваються, які обґрунтовано висловлюють свою зацікавленість у формуванні глобального порядку. Особливо в умовах конкуренції з такими центрами сили, як Китай і Росія, які переслідують інші цінності і цілі, важливо, щоб Європа робила привабливі і стійкі пропозиції про співпрацю. Це стосується, зокрема, держав, які близькі нам у політичному та соціальному сенсі.

Зміцнювати трансатлантичні відносини

Трансатлантичні відносини займають центральне місце в європейських та німецьких зовнішніх відносинах. Спільне членство в НАТО, Організації Об'єднаних Націй, «Великій сімці» та «Великій двадцятці», а також спільна відданість демократичним та ліберальним цінностям дозволяють спільно досягати стратегічних цілей у таких сферах, як європейська безпека, кліматична політика та багатосторонність.

Агресивна війна Росії проти України підкреслила трансатлантичні подібності набагато сильніше, ніж будь-коли за довгий час. Підтримуючи Україну і санкції проти Росії, Європа і США рухаються вперед у тісній солідарності; США є найважливішим партнером Європи у сфері безпеки в усьому світі.

Міцні трансатлантичні відносини не можна сприймати як належне. Майбутні президентські вибори визначать, чи залишаться довготривалими відносини, що покращились за президента Байдена. Крім того, США все більше звертають свою стратегічну і безпекову увагу на Індо-Тихоокеанський регіон.

Останнім часом у США зростає небезпека протекціоністських заходів. Значно субсидується розробка та виробництво ключових технологій. Перевага при укладанні державних контрактів та отриманні субсидій надається американським компаніям. Тому ми виступаємо за те, щоб Європа доклала всіх зусиль, щоб уникнути торговельної суперечки зі США та перегонів за субсидіями, і демонтувала, натомість, існуючі торговельні бар'єри. Торгово-технологічна рада (ТТР) є для цього правильним форумом. У випадку явно несумісних із СОТ заходів ЄС повинен реагувати.

Водночас Європа повинна прагнути здобути економічну силу через інвестиційний та інноваційний наступ на технології майбутнього (greentech, 6G в медицині тощо). Економічно сильна і незалежна Європа є для США привабливим партнером для співпраці в галузі інновацій, економічної та торговельної політики.

Щоб трансатлантичні відносини переросли у справжнє партнерство в лідерстві та відповідальності, Німеччина в Європі візьме на себе більше відповідальності. Ми хочемо, щоб Європа міцніше стояла на власних ногах з точки зору оборонної політики, брала на себе більшу частку завдань і продовжувала розвивати власні спроможності. З огляду на європейську складову НАТО, а також на координацію та просування європейських проєктів з озброєння, мета має полягати в тому, щоб європейки та європейці були дедалі більше здатні гарантувати власну безпеку в рамках співпраці між НАТО і ЄС.

Переоцінка відносин із Китаєм

Поворотний момент у зовнішній політиці та політиці безпеки призвів також до більш критичної оцінки Китаю. Принаймні після того, як Китай не засудив російський напад на Україну, ми повинні відзначити, що Китай під керівництвом Сі Цзіньпіна є світовою державою, яка має намір формувати світову політику у власних інтересах. Результати 20-го партійного з'їзду КПК яскраво це підкреслюють.

Зовні Китай виглядає все більш впевненим у собі, а іноді й агресивним, наприклад, коли неодноразово заявляв про свої гегемоністські претензії щодо сусідніх країн. Викликають занепокоєння репресивні заходи вдома, такі як масові обмеження свобод у Гонконзі або задокументовані порушення прав людини проти уйгурів.

Характеристика Європейською Комісією Китаю, як «партнера-економічного конкурента-системного суперника», відображає складність відносин з Китаєм. Тим часом Народна Республіка перетворилася на справжнього геополітичного гравця, без участі якого неможливо вирішити такі глобальні проблеми, як зміна клімату, боротьба з пандеміями та продовольчими кризами, а також контроль над озброєннями та нерозповсюдження ядерної зброї. Водночас, китайська та європейська економіки тісно переплітаються через міжнародні ланцюги постачання, отримуючи взаємну вигоду. Західні фірми конкурують з китайськими за частку ринку та інновації.

Тому декаплінг не є правильною відповіддю. Натомість нам потрібна європейська стратегія стійкості, яка зменшує ризики (De-Risking), також і з огляду на захист критичної інфраструктури в Європі. Йдеться, зокрема, про диверсифікацію економічних зв'язків з метою мінімізації економічної залежності від Китаю, наприклад, при закупівлі сировини за принципом «Китай плюс один», коли, окрім Китаю, ми завжди маємо альтернативного постачальника. Ми повинні створити стимули для німецьких підприємств, щоб вони диверсифікували свої ланцюги постачання та ринки збуту. А також заборонити через європейський закон про ланцюги постачання імпорт продукції, виробленої з використанням примусової праці.

За часів Сі Цзіньпіна Китай остаточно перетворився на системного конкурента. Прагнучи до економічного та військового домінування в Індо-Тихоокеанському регіоні, розширюючи свій політичний та економічний вплив на Глобальному Півдні та критикуючи правила і принципи міжнародного порядку, Китай працює над перебудовою міжнародної системи на свою користь.

Підйом Китаю вимагає щодо нього спільної європейської політики. Європа не повинна дозволити Пекіну розділити себе, вона повинна використовувати свою геополітичну силу і виступати єдиним фронтом за європейські інтереси та цінності. Урок, винесений з агресивної війни Росії, зводиться також до нашої тіснішої співпраці з партнерами у всьому світі. Багато наших партнерів в Індо-Тихоокеанському регіоні відчувають загрозу з боку Китаю. Ми повинні серйозно поставитися до їхніх занепокоєнь і побоювань та враховувати їх у нашій політиці щодо Китаю.

Діалог з Китаєм слід шукати і вести у твердій і конструктивно-критичній манері. У цьому ж дусі слід говорити про порушення прав людини або протекціонізм, як і про наше визнання «політики одного Китаю» та переконання, що тайванське питання може бути вирішене лише мирним шляхом у рамках мирного процесу.

Організація безпеки в Європі на випередження Росії

Занадто довго деякі країни Європи, і особливо Німеччина, поклалися виключно на спільне майбутнє з Росією, нехтуючи розробкою сценаріїв інших відносин з Росією. Це було б украй необхідно після російського вторгнення в Грузію, але щонайпізніше - після анексії Криму в 2014 році.

Німеччину та Росію пов'язує особлива історія. З цієї історії ми винесли відповідальність - поставити те, що нас об'єднує, в центр нашої політики. Це затьмарило наше бачення того, що нас розділяє, навіть попри те, що режим Путіна все більше віддалявся від Європи. Відповідно, Німеччина недостатньо відреагувала на авторитарний розвиток Росії та її дедалі агресивнішу зовнішньополітичну позицію. Зростаюча відсутність інтересу Росії до спільних інституцій, таких як Рада Європи чи ОБСЄ, стала ще однією ознакою відчуження.

Міцно триматись за припущення, що дедалі міцніші економічні зв'язки сприятимуть демократизації та стабілізації Росії в довгостроковій перспективі, було помилкою. Натомість Німеччина стала односторонньо залежною від Росії в енергетичній політиці, недооцінивши безпековий вимір постачання енергоресурсів. Недостатньо диверсифікували своє енергопостачання також і інші країни Східної, Центральної та Південної Європи. Європейська стратегія стійкості повинна запобігти виникненню таких односторонніх залежностей у майбутньому.

Допоки режим Путіна переслідує свою імперіалістичну мету завоювання і пригнічення суверенних держав, не може бути й мови про нормалізацію відносин з Росією. У довгостроковій перспективі ми залишаємось відданими меті створення спільного безпекового порядку в Європі. Це спрацює лише в тому випадку, якщо до нього відновить інтерес також Росія і визнає базові принципи заснованого на правилах порядку. Зрозуміло одне: поки в Росії нічого принципово не зміниться, безпеку Європи доведеться організувати на випередження Росії.

Глобальний південь як рівноправний партнер

В умовах багатопольярного світового порядку уряди й суспільства можуть використовувати свободу дій крихкого міжнародного порядку на свою користь. Існують альтернативи західній моделі розвитку. Свої можливості для вибору між різними пропозиціями використовують особливо країни, які належать до основних отримувачів допомоги для розвитку від країн ОЕСР. Унаслідок в тіні посилюються авторитарні режими. Багато держав Глобального Півдня відвернулися від обіцянок ліберальних демократій, бо не бачать, що їхні очікування виправдалися.

Європа повинна відреагувати на це і стратегічно інвестувати в партнерство з країнами Глобального Півдня. Для багатьох держав Європа є першочерговим партнером - але останніми роками ми не зуміли скористатися цим капіталом, щоб зробити привабливі пропозиції щодо співпраці, на відміну від Китаю чи навіть Росії. Важливим кроком є реформування багатосторонніх організацій та правил для того, щоб задовольнити прагнення до кращого представництва Глобального Півдня.

За багатосторонність без подвійних стандартів

Ми хочемо розширити співпрацю на основі партнерства як взаємовигідну модель і таким чином встановити багатосторонність без подвійних стандартів. Для цього Європейський Союз, як глобальний центр у світі, має велике значення: завдяки

привабливим, справедливим пропозиціям Європа може залучити до співучасті у спільних проєктах багато країн.

Настав час для нової міжнародної політики - стійкої, антикризової та соціально справедливої. Ми хочемо зруйнувати нерівні та неоліберальні владні структури у відносинах між Північчю та Півднем, зміцнити права людини, сприяти демократії та процвітанняю.

Мірилом для співпраці з глобальними партнерами є 17 Цілей сталого розвитку (ЦСР) Порядку денного ООН до 2030 року, які були спільно прийняті світовим співтовариством. В цих цілях міститься багато ключових переконань соціал-демократичної політики, а тому вони є перспективними і стійкими відправними точками для двосторонніх та багатосторонніх проєктів.

Діалог навіть зі складними партнерами

При цьому ми не повинні виключати діалог і співпрацю з державами, які не поділяють наші цінності. Коли більше половини населення світу живе в країнах з авторитарним правлінням, політика партнерства не може обмежуватися лише демократичними країнами. Центральне значення для посилення глобальної безпеки мають, наприклад, міжнародний контроль над озброєннями, нерозповсюдження ядерної зброї або спільна боротьба з кліматичною кризою. Для цього важливо тримати канали комунікації відкритими - навіть зі складними партнерами. Тому будуть різні сфери співпраці, які включатимуть і недемократичні держави.

Це передбачає визначення спільних інтересів у рамках ціннісно-орієнтованої політики інтересів. Важливо щоразу добре обмірковувати, як далеко може зайти співпраця, і в який момент наші принципи та цінності перешкоджатимуть такій співпраці.

Втім співпраця з прогресивними та демократичними силами в усьому світі є частиною нашого іміджу соціал-демократичної партії. Підйому авторитарних сил у всьому світі необхідно протиставити посилення солідарності між демократками та демократами. Включно з підтримкою і захистом демократичних громадянських суспільств, які все частіше опиняються під загрозою.

Спільні відповіді на глобальні виклики

Виклики глобалізованого світу є багатшаровими, і жодна держава не може впоратися з ними самотужки:

Боротьба з кліматичною кризою потребує партнерства в розробці та забезпеченні кліматичними технологіями. Своєю ініціативою створити кліматичний клуб за участю країн глобальної Півночі та Півдня канцлер Олаф Шольц демонструє лідерство та створює новий форум для амбітної та скоординованої політики захисту клімату.

Крім того, разом із країнами Глобального Півдня ми хочемо розробити стратегії скорочення викидів та адаптації до зміни клімату, зокрема через нові енергетичні та кліматичні партнерства. Ці партнерства сприяють розширенню енергопостачання та розвитку місцевої економіки. Вони підтримують також трансформацію енергопостачання Європи за допомогою сонячної та вітрової енергії, а також «зеленого» водню. До того ж, ми працюватимемо над тим, щоб Німеччина та Європа не залишили напризволяще країни, які найбільше потерпають від втрат і збитків, спричинених зміною клімату. Ми хочемо й надалі розбудовувати «щит» для захисту від кліматичних ризиків.

Глобальна боротьба з бідністю та голодом є превентивною політикою миру. Тому солідне фінансування Всесвітньої продовольчої програми ООН є важливим солідарним внеском Глобальної Півночі. Крім того, екзистенціальне значення мають дипломатичні зусилля та зусилля в політиці розвитку, з огляду на зростаючу, внаслідок кліматичної кризи або збройних конфліктів, боротьбу за розподіл, що впливає на світову торгівлю продуктами харчування.

Укладення далекосяжних **торговельних та інвестиційних угод** (наприклад, угода між ЄС та інтеграційним об'єднанням країн МЕРКОСУР), які також підтримують соціальні права, захищають навколишнє середовище та клімат і створюють довгострокові перспективи зростання та процвітання для всіх договірних сторін, стало б важливою віхою у створенні міцних альянсів та партнерств. З огляду на почастишення торговельних суперечок ми виступаємо також за реформування Світової організації торгівлі (СОТ). Добробут Європи, а також перспективи розвитку багатьох країн Глобального Півдня значною мірою залежать від недискримінаційного, заснованого на правилах, режиму світової торгівлі.

Довіра Глобального Півдня до солідарності світової спільноти була підірвана останніми роками політикою ізоляції в боротьбі з пандемією коронавірусу. В майбутньому в рамках **глобальної політики у сфері охорони здоров'я** мають бути створені можливості швидкої транскордонної підтримки та позбавленої бюрократії міжнародної співпраці - наприклад, через швидше децентралізоване будівництво виробничих потужностей для випуску вакцин. Центром управління в умовах такої кризи в галузі охорони здоров'я має стати Всесвітня організація охорони здоров'я, яка користується широкою підтримкою.

В рамках слабого партнерства Європа вирішувала до цих пір також і питання **втечі та міграції**, що підриває довіру до нашої позиції щодо прав людини. Смерті та стражданням на зовнішніх кордонах Європи має бути покладено край. Європі потрібна ціннісна політика щодо біженців та заснована на співпраці міграційна політика. З цією метою ми хочемо розширити міграційні партнерства та сприяти міграції до Європи на основі правил, наприклад, для студентів, кваліфікованих робітників або науковців. Водночас ми хочемо працювати з країнами-партнерами над розширенням циркулярної міграції та підвищенням її привабливості, щоб більш ефективно використовувати потенціал міграції для розвитку.

Економічні наслідки пандемії, високі ціни на енергоносії та продукти харчування в поєднанні зі значним підвищенням процентних ставок погіршили боргову стійкість багатьох країн Глобального Півдня та послабили їхню політичну спроможність діяти. Багатьом державам загрожує боргова криза, яка може спричинити подальшу міжнародну нестабільність. Щоб протистояти цьому, Німеччина повинна працювати разом з іншими кредиторами над солідарним рішенням (наприклад, пропорційне списання боргу). Крім того, нам потрібна **переорієнтація Світового банку та Міжнародного валютного фонду (МВФ)**. Вони походять з іншої епохи і не дуже добре пристосовані до сучасних викликів. Структури повинні бути пристосовані до 21 століття, а державні та приватні фінансові ресурси мобілізовані для фінансування процесів економічного, соціального та політичного розвитку, передусім у слабших країнах. Ми хочемо провести цю реформу в Європі разом з країнами-партнерами з Глобального Півдня.

Сильна Організація Об'єднаних Націй для дієздатної світової спільноти

Ми хочемо активізувати нашу діяльність, щоб Організація Об'єднаних Націй (ООН) відновила силу там, де вона її втратила, і зміцнилася там, де світове співтовариство потребує міжнародних правил і міжнародних дій.

Агресивна війна Росії проти України вкотре виявила слабкість Ради Безпеки ООН: її структура все ще відображає післявоєнний порядок біполярного світу з колоніальними державами. Вето постійного члена перешкоджає будь-якій резолюції, яка б ініціювала миротворчі заходи. У тому вигляді, в якому Рада Безпеки працює зараз, вона не може виконувати своє головне завдання - забезпечення та підтримки миру.

Крім того, нам потрібно зміцнювати систему міжнародного кримінального правосуддя. Кожен, хто винен у воєнному злочині, повинен боятися переслідування. У майбутньому більше не повинно бути безкарності за воєнні злочини.

Світ без ядерної зброї залишається метою соціал-демократичної політики. З цією метою ми підтримуємо вкрай необхідний конкретний прогрес у напрямку ядерного роззброєння та контролю над озброєнням, в першу чергу в рамках ООН. Ми також підтримуємо ініціативи щодо відмови від «незастосування першим» ядерної зброї (no first use). Крім того, ми виступаємо за збереження, виконання і продовження дії нового Договору про скорочення стратегічних ядерних озброєнь (СНО).

Ми хочемо використати заяву Німеччини на членство в Раді Безпеки у 2027 році, як можливість повернути ініціативи з роззброєння до порядку денного на глобальному рівні. Ми відновимо дискусію про реформу Ради Безпеки ООН, навіть якщо реформа буде складною з огляду на поточну геополітичну напруженість. Ми підтримуємо ініціативи, спрямовані на сучасну інституційну реструктуризацію найважливішого органу ООН в рамках внесення змін до Статуту або проведення конференції, присвячену переглядові, зокрема бразильської ініціативи країн G4. Ми хочемо відповідного представництва всіх регіонів світу в інституціях міжнародних організацій та дієздатної Ради Безпеки ООН. І будемо домагатися прагматичних пропозицій, зокрема обмеження права вето з залученням Генеральної Асамблеї.

Більше грошей самі по собі не приведуть до успіху. Від Німеччини будуть також вимагати надати більше персоналу - для миротворчих місій, цивільних проектів та поліцейських місій ООН. Ми маємо добре підготовлений персонал, який може зробити вирішальний внесок, наприклад, в успіх миротворчих місій ООН. Для цього ми хочемо ініціювати необхідну Угоду між федеральним урядом та федеральними землями. Ми знаємо, що реформування системи ООН є складним завданням. Саме тому ми хочемо використовувати та розвивати існуючі багатосторонні форуми та платформи (G7, G20, ОЕСР). До того ж ми вносимо, при потребі, додаткові ініціативи, зокрема про створення Кліматичного клубу, щоб надати боротьбі з кліматичною кризою нової динаміки.

5. ЗАКЛЮЧНЕ СЛОВО

Міжнародний порядок зазнає радикальних змін. Тому ми повинні адаптувати нашу зовнішню та безпекову політику до нових умов і протистояти новим викликам. Глобальні кризи занадто складні, щоб якась окрема країна могла вирішити їх самотужки.

Це можна зробити тільки разом, і у співпраці з іншими державами. Наша мета - зміцнення та подальший розвиток заснованого на правилах міжнародного порядку. Спираючись на нашу інтернаціоналістичну традицію, разом із сильною Європою та в партнерстві з іншими державами й регіонами, ми хочемо знайти рішення глобальних проблем. Наша зовнішня політика та політика безпеки спрямована на те, щоб люди могли жити в безпеці, мирі та достатку.

Як партія, ми можемо проторувати для цього шлях. Ми використаємо регіональні та глобальні мережі нашої соціал-демократичної партійної сім'ї. За підтримки прогресивних організацій та в діалозі з нашими філіалами і профспілковим рухом ми хочемо розвивати спільні ініціативи, щоб зробити світ більш мирним, справедливим, феміністичним і стійкішим до змін.